

man vedtage i et Folketing med flertal af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Jørn Jespersen og jeg var jo for et øjeblik siden enige om, at det er en meget udviklet reform. Jeg skal bare oplyse, at de sparede kvægpræmier deles ud på hektarerne som øget hektartilskud og ikke til mælkeproducenterne, bare som en lille faktisk rettelse.

Men hr. Jørn Jespersen gør sig nu til talsmand for, at man skal afskaffe landbrugsstøtten over 5 år og derved sætte sig uden for selskabet i EU, sætte sig uden for indflydelse, for det er der ingen andre lande, der er enige med os i. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvilken model hr. Jørn Jespersen så ville have valgt, hvis ikke man skulle vælge denne model. Denne model er jo valgt ud fra ønsket om at tilgodese alle lige meget og skabe den bedst mulige løsning efter danske forhold, og det er jo grundmodellen, der er årsag til det her. Men hvilken model skulle vi så have valgt?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

For det første kan vi skændes længe om, hvor pengene går hen. Det, jeg synes er det grundlæggende spørgsmål, er, hvorfor de skal tilbage til landbruget. Hvorfor ikke bruge dem til nogle almennyttige formål, f.eks. til natur- og miljøformål? Det har jeg ikke hørt nogen begrundelse for endnu.

For det andet påstår hr. Neergaard, at SF skulle ønske at bryde nogle EU-regler. Det ønsker vi bestemt ikke. Vi er tilhængere af EU-samarbejdet, og også når det er vanvittigt eller grotesk, skal vi rette os efter det. Men det forhindrer jo ikke, at man arbejder for at lave vanvittige og groteske regler om, og det er jo det, vi lægger op til, nemlig at man forsøger at ændre reglerne, sådan at de ikke bliver så vanvittige, som de er i det her tilfælde. Men det vil regeringen åbenbart desværre ikke være med til.

Det tredje er: Hvilken model skulle man have valgt, da man nu havde forhandlet reformen igennem? Punkt 1: Regeringen skulle nok have søgt et bredere forhandlingsgrundlag end bare Dansk Folkeparti, da man gik ind i forhandlingerne om reformen. Punkt 2: Regeringen skulle have valgt, da først reformen var vedtaget i EU,

at drøfte den åbent her i Folketinget, så kunne man have fået et demokratisk valg af model. Vi ville i hvert fald have valgt en model, hvor artikel 69, nemlig puljen til naturformål, var blevet anvendt.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, men den model, der er valgt, skaber jo nogle muligheder. Den afkobler jo støtten, og den afkoblede støtte har jo til hensigt, at landmanden ikke træffer sit produktionsvalg efter, hvor han får mest muligt støtte, men efter at han får en støtte, som man kan sige er uafhængig af, hvad han producerer. Anser hr. Jørn Jespersen ikke det for at være en meget stor fordel ved den valgte model?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jo, afkoblingen anser vi bestemt for at være et fremskridt og en fordel ved den valgte model i EU-reformen – helt bestemt. Man kan sige, at den jo et eller andet sted i sig selv virker grotesk, fordi den indebærer, at nogle landmænd begynder at få en støtte for ikke at lave noget. Det er svært at forklare, men ikke desto mindre er det et fremskridt, fordi det afkobler sammenhængen mellem støtten og produktionen og derfor er mindre markedsforvridende.

Men samtidig med, at jeg anerkender, at afkoblingen i sig selv er et fremskridt, så synes jeg, det ville have været vigtigt at sige, at vi også skal have en aftrapning ind i afkoblingsperioden, for det kan jo ikke fortsætte som en afkoblet støtte i al tid og evighed. Det burde have været med.

Når hr. Wedell-Neergaard spørger, hvad jeg ville have gjort, hvis jeg nu var blevet inddraget, fordi man havde valgt en demokratisk debat, så ville jeg nok have været tilbøjelig til at sige, at vi skulle have en mere ren regional model uden disse tillægspræmier i forhold til kvæg osv., fordi det ikke ville have givet de urimeligheder, som vi ser nu. Men det ville jo have været muligt at diskutere det åbent, hvis det var blevet lagt frem til en åben debat.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi ved jo, at hr. Jørn Jespersen er sukkerentusiast, når det drejer sig om afkobling og om at tage støtten væk, og de 5 magiske år vender hr. Jørn Jespersen jo tilbage til og tilbage til hele ti-